

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta	Filip Dobeš
Studijní program	Teorie a praxe animované tvorby
Forma studia	prezenční
Akademický rok	2024/2025
Název bakalářské práce	Little Big Home Vývoj filmu Little Big Home a spolupráce na něm
Vedoucí bakalářské práce	Mgr. Lukáš Gregor, Ph.D.

Šlo to postupně. Od osnovy, rozepsání jednotlivých bodů, hledání vhodné perspektivy... Filip šel systematicky krok po kroku. Chvílemi se hledal. A chvílemi hledal formulace, jež by byly přesnější a zněly méně jako vyprávění někde u čaje, kávy... (doplňte si). Výsledek textové části dopadl ale i díky tomuto hledání a schopnosti sebekriticky zpracovávat své dosavadní kroky velmi dobře. Textová část je čtivá a jazykově kultivovaná. Možná ne literárně strhující, ale roli explikace plní tak, jak bych si představoval. Filip se zaměřil přednostně na technickou stránku věci, a tak i díky jeho teoretické části máme možnost proniknout do zákulisí, do všech těch pokusů a omylů, vydařených chvil a kroků stvrzujících, že film jde správným směrem.

No a nyní k filmu...

Už dlouho se mi nestalo, že jsem dlouze sledoval prázdný nepopsaný list. Při psaní posudku jako by se mi zastavil čas, nechtělo se mi. Film jsem viděl tolikrát. A tolikrát s autory o něm hovořil. A ještě vícekrát si jej v sobě nechal odehrát. A snad proto se mi o něm hůře píše. Mám za to, že *Little Big Home* zastupuje ta díla, která se mají zkrátka prožít. Nejen zhlédnout. A pokud možno poté o nich příliš nemluvit. Tedy ne alespoň na úrovni posudků k obhajobě. Už z toho lze vyvodit, že bakalářský film Štěpánky Mikulíkové a Filipa Dobeše rezonuje, že se povedl. Natolik, aby hovořil i po svém skončení.

A proč ne? Proč bych právě na tomto místě nemohl úmyslně opustit rámec analýzy a kritiky, při níž bych se konkrétně věnoval té které profesi, složce animovaného filmu, jednotlivostem ve vyprávění? Vždyť o filmech a jejich kvalitách můžeme hovořit *zprostředkovaně* prostřednictvím toho, jaké pocity a myšlenky v nás, divácích, utvářejí.

Little Big Home má tu sílu, že mne dovedl domů. A nejen do dětství. Do chvíle dospívání. A do momentů, kdy už jsem chtěl domov odejít, byl mi malý, abych se zpět ohlížel, k jeho vůni, teplu a velikosti – byl tak útulný. Byl a nebyl to dům. Byl a nebyl to domov. Díval jsem se na film opakovaně a cítil, že má v sobě sílu oslovit tolik z nás, vždyť snad každý si prošel tím

překročením prahu. Opuštěním komfortní zóny. Vykročením ze známého nebo možná i obyčejného. Každý jsme hrdinou svého života a vydáváme se na cestu. A návrat nemusí nutně být o tom, že si opětovně vlezeme do domácích peřin. Můžeme si zkrátka zavěsit domek na krk, mít jej na srdci, mít to, co jsme kdy zažili a poznali prostě v sobě, se sebou, abychom nové a další velké výzvy zvládali.

Štěpánce a Filipovi za toto prožití skrze jejich film děkuji.

Návrh klasifikace: A výborně

Ve Zlíně dne 6. 6. 2025

.....
podpis vedoucího bakalářské práce